

شرح خدمات مورد انتظار فعالیت پژوهشی (RFP)

طراحی الگوی بهینه تامین مالی در زنجیره فعالیت شیلات و آبریان گرم آبی

مروری اجمالی بر موضوع پژوهش:

بانک کشاورزی با هدف تسریع و تسهیل فرایند تأمین مالی سرمایه در گردش بنگاه‌های تولیدی، کاهش نیاز به دریافت تسهیلات جدید برای تأمین مالی سرمایه در گردش، کاهش انحراف منابع و افزایش کارایی تخصیص منابع مالی، تلاش می‌کند تا تامین مالی زنجیره تامین را جایگزین روش سنتی تامین مالی که مبتنی بر پرداخت تسهیلات است، نماید. مساله اصلی بانک در این خصوص طراحی الگوی بهینه این روش تامین مالی در فعالیتهای گوناگون است. ماهیت متفاوت زنجیره ها که ناشی از نقش و جایگاه و اهمیت حلقه های زنجیره، گردش جریان وجوه، تمرکز منابع مالی و ... است موجب می شود نتوان نسخه و الگوی واحدی را برای همه فعالیتهای به کار بست. از طرفی روش و ابزار مناسب تامین مالی بسته به نوع زنجیره ممکن است متفاوت باشد.

طراحی الگوی بهینه تامین مالی در زنجیره فعالیتهای مختلف بخش کشاورزی به عوامل متعددی بستگی دارد. این عوامل شامل نوع فعالیت کشاورزی، حلقه های زنجیره تامین، نیازهای مالی در هر مرحله، منابع مالی موجود، سیاست‌های دولتی و شرایط بازار می‌باشد. عوامل کلیدی برای طراحی الگوی بهینه تامین مالی در زنجیره فعالیتهای بخش کشاورزی به شرح ذیل است:

۱. شناسایی حلقه های زنجیره: برای طراحی الگوی بهینه تامین مالی در زنجیره فعالیتهای بخش کشاورزی، لازم است حلقه‌های زنجیره تامین، مشخص شوند. زنجیره تامین در بخش کشاورزی شامل مراحل مختلفی مانند تهیه نهاده‌ها، تولید، ذخیره‌سازی، حمل و نقل، فرآوری و بازاریابی محصولات است. اگر حلقه‌های زنجیره تامین مشخص نشود، به طور دقیق نیازهای مالی در هر مرحله شناسایی نمی‌شود و با این ترتیب، طراحی الگوی بهینه تامین مالی ممکن است با مشکلات مواجه شود. بنابراین، مهم است که قبل از طراحی الگوی بهینه تامین مالی، حلقه‌های زنجیره تامین بخش کشاورزی مشخص شود.

۲. ارزیابی نیازهای مالی: نیازهای مالی مختلف در طول زنجیره فعالیتهای کشاورزی باید شناسایی شوند. این شامل نیازهای مالی در مراحل تهیه نهاده‌ها، تولید، ذخیره‌سازی، حمل و نقل، فرآوری و بازاریابی محصولات است. برای هر مرحله، باید هزینه‌ها، سرمایه‌گذاری‌ها، نیاز به تسهیلات مالی و سایر منابع مالی مورد نیاز، بررسی شوند. هر مرحله از زنجیره تامین ممکن است نیازهای مالی خاصی داشته باشد و برای هر حلقه می‌توان نیازهای مالی و منابع مالی مختلفی را شناسایی کرد.

۳. شناسایی منابع مالی: مرحله بعدی شناسایی منابع مالی موجود است که شامل منابع داخلی مانند سرمایه خود شرکت، درآمدهای فروش، وام‌ها، سرمایه‌گذاری‌های جاری و غیره و منابع خارجی مانند وام‌های بانکی و سایر منابع تامین مالی است. شناسایی و ارزیابی این منابع کمک می‌کند تا بهترین روش‌ها و میزان منابع مالی را برای هر مرحله تعیین شود.

۴. تأمین و استفاده بهینه از منابع مالی: پس از شناسایی منابع مالی، باید راهکارهای مناسب برای تأمین و استفاده از این منابع طراحی شود که شامل تعیین میزان سرمایه مورد نیاز، میزان وام‌ها، شرایط بازپرداخت، نحوه استفاده از اعتبارات و سایر ابزارهای مالی است. هدف از طراحی این راهکارها، بهبود نقدینگی، کاهش هزینه‌های مالی و بهینه‌سازی ساختار مالی فعالیت است.

۵. سیاست‌های دولتی: سیاست‌های دولتی در زمینه تأمین مالی بخش کشاورزی نقش مهمی ایفا می‌کند. سیاست‌های دولتی می‌تواند شامل تسهیلات مختص بخش کشاورزی، حمایت از برنامه‌های سرمایه‌گذاری در زمینه زیرساخت‌های کشاورزی، ارائه تسهیلات مالی با شرایط ویژه و سیاست‌های تشویقی برای تأمین مالی مستقیم و غیرمستقیم می‌باشد. شرکت‌ها باید با توجه به سیاست‌های دولتی مرتبط، راهکارهای تأمین مالی خود را طراحی کنند.

۶. تحلیل و مدیریت ریسک‌ها: در زنجیره فعالیت‌های کشاورزی، ریسک‌های مالی و عملیاتی وجود دارد که باید شناسایی و ارزیابی شوند. این شامل ریسک‌های مرتبط با تولید، نوسانات قیمت، تغییرات آب و هوا، بیماری‌های گیاهی و دامی، تأخیر در بازگشت سرمایه و سایر عوامل است. با شناسایی ریسک‌ها، شرکت‌ها می‌توانند استراتژی‌ها و راهکارهای مناسبی برای مدیریت و کاهش این ریسک‌ها در نظر بگیرند.

نتایج و اهداف مورد انتظار از اجرای پژوهش

نتایج کلیدی:

نتیجه طراحی الگوی بهینه تأمین مالی زنجیره در بخش کشاورزی، ارائه مناسب منابع و خدمات مالی به عضو و یا بازیگران زنجیره فعالیت کشاورزی است. این هدف‌ها ممکن است شامل موارد زیر باشد:

۱. تأمین سرمایه: بانک‌ها می‌توانند تسهیلات مالی را در اختیار کشاورزان، تولیدکنندگان، تاجران و سایر اعضای زنجیره تأمین کشاورزی قرار دهند. این تسهیلات می‌تواند شامل وام‌های سرمایه‌گذاری، وام‌های سرمایه در گردش، خطوط اعتباری و سایر ابزارهای تأمین مالی (ابزارهای تعهدی) باشد که برای تأمین سرمایه و توسعه فعالیت‌های کشاورزی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۲. حفظ و بهبود نقدینگی: یکی از مشکلاتی که ممکن است در زنجیره تأمین کشاورزی به وجود آید، نقدینگی ناکافی در بخش‌های مختلف زنجیره است. بانک‌ها می‌توانند با ارائه خطوط اعتباری و تسهیلات اعطایی و تأمین مالی تعهدی، نقدینگی را بهبود داده و فعالیت‌های اعضای زنجیره تأمین را تسهیل کنند.

۳. مدیریت ریسک: بانک‌ها می‌توانند نقش مهمی در مدیریت ریسک‌های مرتبط با فعالیت‌های کشاورزی ایفا کنند. بانک با ارائه خدمات مالی مناسب و تحلیل ریسک، به اعضای زنجیره تأمین کشاورزی کمک می‌کند تا با مدیریت صحیح ریسک‌ها، عملکرد و پایداری بهتری داشته باشند و از طرف دیگر ریسک اعتباری بانک کاهش یابد.

به طور کلی، هدف اصلی بانک‌ها در تأمین مالی زنجیره تأمین کشاورزی بهبود دسترسی اعضای زنجیره به منابع مالی، پرهیز از پرداخت تسهیلات چند باره به یک فعالیت، افزایش نقدینگی و در نهایت کاهش ریسک‌های اعتباری در بخش کشاورزی است.

اهداف و مقاصد:

طراحی الگوی بهینه تأمین مالی زنجیره تأمین فعالیت‌های بخش کشاورزی و ارائه خدمات مالی مناسب و بهینه به بازیگران متنوع زنجیره تأمین متناسب با نیاز آنها و شرایط زنجیره

رعایت معیارهای عملیاتی اجرای پژوهش:

پوشش ابعاد و جنبه‌های :

نتایج این پژوهش باید ابعاد زیر را شامل شود:

۱. شناسایی حلقه‌های زنجیره
۲. شناسایی منابع مالی مورد نیاز حلقه‌ها
۳. شناسایی روابط مالی بین حلقه‌ها
۴. تعیین حلقه و یا حلقه‌هایی که بانک باید تامین مالی نماید و میزان (مبلغ) تامین مالی
۵. معرفی و ارائه ابزار تامین مالی مناسب و مرتبط با بخش قبل

زمان‌بندی اجرای پژوهش:

مدت زمان اجرای پژوهش پس از تصویب پروپوزال و عقد قرارداد